

jimą, tai nesuklysimė pasakę, kad didžiausia šio krašto žmonių rykštė, kaip ir kitur – laikas ir lėšų trūkumas. Kai taip greitai diena keičia dieną, kai senuosius mūsų dvarų, bažnyčių ir kitus unikalios architektūros ir istorijos pastatus negailestingai veikia drėg-

mė, temperatūrų svyravimai ir kitokios negandos, o pinigėlių irimo procesams sustabdyti trūksta, vien gerų norų ir entuziazmo žmonėms, kad ir labai mylintiems grožį ir tvarką, neužtenka.

Vis dėlto tai, ko gero, ne pasiteisinimas, kodėl kasmet vis baisesiau atrodo Nemuno pakrantėje, netoli Seredžiaus, esantis Belvederio dvaro kompleksas. Centriniai dvaro rūmai paskutiniaisiais dešimtmečiais taip sparčiai pradėjo nykti, kad, jei kada nors artimiausiu laiku ir bus gauta lėšų jiems suremontuoti, po nauju kevalu vis tiek liks apipuvęs „kiaušinis“. Tas pats ir su kitais iki mūsų dienų išlikusiais šio dvaro ansamblio pastatais. Na o unikalūs dvaro sodybos parkas taip pat akyse tręšta. Paskutiniųjų metų audros išdraskė, išlaužė nemažai jo medžių. Vieni dar riogso pargriuvę, kiti jau supjaustyti, o apie tų medžių krūvas – neseniai atsiradusių laužaviečių žymės ir šiukšlių krūvos. Apie tai, kad parko takai būtų sutvarkyti, kad iki dvaro sodyboje stovinčios kad ir apleistos, bet gražios neogotikinės koplyčios galėtum be didelio vargo nusiirti, taip pat tik pasvajoti reikia. Kol dar erkės atakomis negarsėja, tais žole ir krūmais apaugusiais buvusiais parko takais išdrįstame prie jos prisitarti ir ją iš visų pusių nufotografuoti. Sužaliavus me-

(Nukelta į 4 p.)

Trečio puslapio nuotraukose – Belvederio dvaro sodybos fragmentai

Ketvirto puslapio nuotraukose – Belvederio dvaro sodybos fragmentai

(Atkelta iš 3 p.)

džiams ir visokiems vabalams atgijus, vargu ar tą kiti atvykusieji galės padaryti.

Taigi, paliekame Belvederio dvaro sodybą, kaip ir prieš metus, du ar tris metus užlaužę širdį ir be didelio entuziazmo, be vilties, kad kada nors tie dar mūsų jaunystės metais savo grožiu džiuginę rūmai atgis ir trauks pulkus turistų. Vis dėlto maža vilties kibirkštėlė išlieka, nes greta dvaro sodybos esanti Seredžiaus gyvenvietė

(Nukelta į 6 p.)